

Nagyságos Tanár Úr!
 Helyen tisztelet jó Uram!

Nagybőrű s megtisztelő somiért fogadjon, kérem, leg-
 észintesebb köszönetemet. Boldog vagyok, hogy
 Nagyságod érdemeit munkámat alapos ad-
 olvasásom. Eovel kétszeresen lekötelezi csokely-
 ségemet, mert csak előnyös lehet veám, ha
 hírfogyásait, ismeretelét, helyesbítéseit ke-
 gyekedik leveltem velem kösérni.

Hogy legyenek ilyenek több helyre
 vonatkozólag is, arról még vagyok gyö-
 zödvé. Tiszte nem vagyok sem oly arrogans,
 hogy azt hiszem a kisérletenről, hogy
 az hibátlan, tökéletes; sem oly makacs,
 hogy a sévedéseimre való kives figyelemre-
 testl önkinte köszönettel ne fogadjam; sem
 oly elfogult, hogy azt véljem, hogy az én
 katalikus elveimmel, nézetekkel minden-
 ki meg fog egyezni.

De nem tartozom a hipokritákhoz
 sem, akik csak hangortatják a tárgyilagossá-
 gát, tényleg azonban éppen nem azok.
 Én azért, megvallom, amennyire köszönöm
 a sévedéseimre való figyelemretestl, amennyire
 sajnálom, ha kétszere van ná' bárki önkinte tö-

rekvémel tárgyilagosságot után.

Könyvem csak barátság,
kivétel, mely csak az alkellé olvasás
eredménye. A belmudi helyek exegézisé-
nél által, az helyen magamra, amit
legjobb betálatom nemul helyesnek tartol-
tam; hogy itt a subjectiv tévedés nincs
kivétel, lemmegyes.

És a tárgyilagosságot után
akáre következményen kívül bizonyára
ésszerűség Nagyszódot meg valamit mun-
kámra. És ez az, hogy (katalikus pap-
vagyok) helyesen rakítottam a kato-
likusok eddigi jelölésével, állapont-
jával a Telmündal; azonban, - s hogy
a hang, amelylyel írták, a katalikusok
eddigi hangjához képest, írtaísi haladás
azon inni felé, ahol a követőnös meg-
értés lehetséges. És legalább meggyőző-
désem is fölkövésom.

Az idézetek helyesnek meg-
jelölésénél, sajátos, bizony nem egy
hiba marad meg. És egy helyütt a ro-
dó rovására, máshelyütt pedig részint
saját figyelemtelenségem részint a
fogyatékos források rovására inandó,

1) A katalikusok a hibás (caenraült) sülébschi
kivétel katalikusok, a paleobnairor regeltban
- követőnképen - a katalikus, utóbb a katalikusmit.
Innet az utóbbinál a katalikus idérés (egy pl. munkám
309. old. a 82. fejezetben utóbb hely a katalikusin re-
vinnél Kaddustin 66° találati stb.); amde az idézetek

amikor is másdrendű munkákhoz val-
tam kénytelen fordulni pl. degy nagy
sötétarának adatához, chrestomatiák
hoz stb. s az ereketben adott allegáció-
val - bizony hibátlanságban - be-
becni.

Nagy Kőkönneltem velem
Nagyszódot híres értekezés, hogy
nem veendi talakodásnak, ha
Budapesten járva, semelyen bi-
torokodon fölkeredni. Nem fogom el-
mulasztani alkalmitag kötelezettem
lenni, s meg vagyok győződve, hogy
csak kellőni halommal terendek
vissza. O, kéremek feljethatnék Bu-
dapestre állandóan! Kénytelen le val-
niék kötelezve Nagyszódotmár, ha ez
innyban lehetne valamit eszközö-
gem érdekében! Hár 10 év óta Kény-
telen vagyok egy vidék. Katedrán mü-
ködni...

Szegen szabad eredetnem
Nagyszódot nagybecsi soraivt és kő-
vetőivt. Nagy kálával venni
és egy ereklages 2. kiadásban elküs-

reklit/kálára az idő rövidsége miatt.
elmondást. Ezenről Kellall m. 1. a kiadás-
ról (de az csak a m. 1. költő) egy
jobb spacio eléréséért. Amde épen egy-
nagy érteveltem, hogy által, sajátos elcsom
s egy a 100. K. - ban való kibontakoztatás, melyet
eredetnem batorokodtam, már nem
lehet.

moretten felhasználnam.

Bocsánatot kérek hozzá-
dalmaságomért s csekélyégemért.
Vagyságod nagyrabecsült jóindula-
tába ajánlván, maradok mily tiszt-
elettel

Vagyságodnak

Kalocsa 1898^{I/21}

aláíratok valójára

Glüber Lipót
theológiai tanár